

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ,
perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa**

Et In octo Partes ... distincta ...

De Poenitentia Et Reliqvis Sacramentis

Vindalium, 1646

Cap. I. De Virtute Pœnitentiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38867

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

T R A C T A T V S
A B S O L V T I S S I M V S
D E P O E N I T E N T I A
E T T R I B V S V L T I M I S
S A C R A M E N T I S.

C A P V T I.

De virtute Pœnitentia.

O M E N Pœnitentia. po-
test dupliciter sumi, vel
quatenus significat habitum
seu virtutem; vel prout in-
uoluit quartum Sacramen-
tum. Certè sub utrâque acceptione val-
dè ad remissionem peccatorum conducit;
imo actus oriundi ex habitu ac virtute
pœnitentia concurrunt ad efficiam Sa-
cramenti Pœnitentia confundam, & in
de Pœnitentia,

A

TRACTATVS

eo intrisecè includuntur. Quare præstat
de eâ sub ratione & virtutis & Sacra-
menti disputare.

SECTIO VNICA.

Pœnitentia qualis sit virtus.

DVæ sunt præcipuæ sententiæ, Prima
non esse certam speciem, sed virtu-
tum omnium globum, seu iustitiam ge-
neralem quæ virtutes continet omnes.
Ratio eorum qui ita sentiunt est quia
pœnitentiæ officium est veluti resarcire
& reparare errata omnia admissa contra
virtutes omnes. Hæc est sententia du-
xandi distinct. 14. q. 2.

Secunda sententia est aliorum qui du-
rant esse virtutem peculiarem & certam
speciem iustitiæ.

C O N C L V S I O 1. Pœnitentia est
certa aliqua virtus, & dolor pœnitentiæ
est actus certæ alicuius virtutis. Ratio
est quia alioquin tot species pœnitentiæ
essent necessariæ, quot sunt species pecca-
torum, quorum nos debet pœnitere ut
remitantur, at hoc est absurdum, quia
alioquin non posset aliquem brevi tem-
pore omnium peccatorum pœnitere.

DE POENITENTIA. CAP. I.

CONCLV SIO II. Probabile est
Pœnitentia virtutem esse iustitiam repa-
rativam juris diuini lœsi & eius iuris il-
lœsi conseruatiuam. Ratio est quia eius-
dem virtutis est satisfacere pro iniuria
illata, seu iure alterius violato, cuius est
idem ius integrum conseruare. At datur
virtus cuius munus est ius diuinum il-
lœsum conseruare, quæ est iustitia sal-
tem impropria, ergo eiusdem virtutis
erit pro violatione iuris diuini satisfa-
cere, ergo illa erit virtus pœnitentia.

Obijcies non intercedere virtutem
iustitiae inter Deum & hominem. Re-
pondeo distinguendo, & concedendo
probabiliter non interuenire propriam &
strictam rationem iustitiae; interuenire
tamen aliam minus propriam & rigoro-
sam, quæ impellit ad ius Dei conser-
vandum illibatum, & ubi lœsum est ad
illud reparandum.